

مارتین لوتر کینگ

مبارزه برای حقوق برابر

Martin Luther King

The Struggle for
Equal Rights in America

Vision and Motivation

Although slavery in the United States ended in the late 19th century, institutionalized racism continued to oppress African Americans even decades later. By the mid-20th century, blacks were still forced to use separate public utilities and schools from the superior ones reserved for whites; they suffered routine discrimination in employment and housing, as well as abuse and lynching from some whites, and they were unable to fully exercise their right to vote.

For decades, civil rights activists had been fighting these laws and social customs to secure equality for all Americans. These activists had won some significant victories; among the most notable was the 1954 Supreme Court decision *Brown v. Board of Education*, which held that state laws requiring black students and white students to attend different schools were unconstitutional.¹ However, these victories

بینش و انگیزه

اگرچه برده‌داری در اواخر قرن نوزدهم در آمریکا ملغی شد، ولی نژادپرستی نهادینه شده تا ده‌ها سال بعد ادامه داشت و سیاهان مورد ستم بودند. تا نیمه قرن بیستم سیاهان مجبور بودند از مکان‌های عمومی و مدارس جداگانه استفاده کنند و البته بهترین‌ها در انحصار سفیدپوستان بود. آنها به طور معمول از تبعیض در استخدام و مسکن رنج می‌بردند و حتی توسط بعضی سفیدپوستان مورد آزار قرار گرفته و نمی‌توانستند از حق رای خود به طور کامل استفاده کنند.

فعالین حقوق مدنی، ده‌ها سال برای برابری شهروندان آمریکایی مبارزه کردند و پیروزی‌های چشم‌گیری نیز به دست آوردند که از جمله آنها رای دادگاه عالی آمریکا در سال ۱۹۵۴ در مورد پرونده معروف «براون علیه شورای آموزش» بود که جداسازی دانش‌آموزان سیاه و سفید را مخالف قانون اساسی تشخیص داد.^۱ اگرچه این پیروزی‌ها نتوانست تبعیضی را که جامعه آمریکا گرفتار آن بود از بین ببرد، ولی شرایطی را به وجود آورد

could not dismantle the systemic racism that plagued the country. It was in this environment, seeing the possibility of an America where black and white citizens were truly equal, that Martin Luther King, Jr. joined in the fight for civil rights for black Americans.

Goals & Objectives

A Baptist minister by training, Dr. Martin Luther King Jr. sought to raise the public consciousness of racism, to end racial discrimination and segregation in the United States. While his goal was racial equality, King plotted out a series of smaller objectives that involved local grassroots campaigns for equal rights for African Americans. In 1955, King became involved in his first major civil rights campaign in Montgomery, Alabama, where buses were racially segregated.

It was there that Rosa Parks, an African American woman, refused to vacate her seat in the middle of the bus so that a white man could sit in her place. She was arrested for her civil disobedience.² Parks' arrest, a coordinated tactic meant to spark a grassroots movement, succeeded in catalyzing the Montgomery bus boycott. Parks was chosen by King as the face for his campaign because of Parks' good standing with the community, her employment and her marital status. Earlier in 1955, Claudette Colvin, a 15-year old African American girl, had been arrested for the same crime; however, King and his civil rights compatriots did not feel that she would serve as an effective face

که در آن امکان برابری حقیقی سیاه و سفید در آمریکا دیده می‌شد. در چنین شرایطی مارتن لوتر کینگ به جنبش مبارزه برای احقاق حقوق مدنی سیاه‌پوستان آمریکا پیوست.

اهداف و مقاصد

دکتر مارتن لوتر کینگ کشیش باپتیست آموزش‌دیده‌ای بود که می‌کوشید تا سطح آگاهی عمومی در مورد نژادپرستی را بالا برده و از این راه به تبعیض نژادی و جداسازی نژادی در ایالات متحده پایان دهد. در حالی که هدف اصلی او برابری نژادی بود، وی در ابتدا هدف‌های کوچک‌تری را انتخاب کرد و مبارزات ریشه‌ای محلی برای برابری حقوق آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار را سازمان داد. در سال ۱۹۵۵ او فعالانه در نخستین مبارزه مهم برای حقوق مدنی در مونتگمری آلاباما شرکت کرد. جایی که جداسازی نژادی در اتوبوس‌ها وجود داشت.

در یکی از رویدادها، رزا پارکس - یک زن آمریکایی آفریقایی‌تبار - که حاضر نشده بود جایش را در وسط اتوبوس به مرد سفیدپوستی بدهد، به جرم نافرمانی مدنی بازداشت شد.^۲ بازداشت پارکس، تاکتیکی هماهنگ‌شده برای سازمان‌دهی یک جنبش ریشه‌ای بود که موفق شد اتوبوسرانی مونتگمری را بایکوت نماید. لوتر کینگ، پارکس را به خاطر اعتبار خوب در جامعه سیاهان و وضعیت شغل و تاهل او به عنوان چهره اصلی این مبارزه برگزیده بود. پیش‌تر در همان سال «کلودت کلونین» دختر جوان سیاه‌پوست ۱۵ ساله‌ای به همین جرم بازداشت شده بود ولی کینگ و هم‌زمان حقوق مدنی‌اش او را چهره موثری برای مبارزه حقوق مدنی تشخیص ندادند. رزا پارکس چهره‌ای بود

for their civil rights campaign. Rosa Parks helped contribute to the image that King wanted to show the world, a crucial tactic in his local campaigns.³

With Parks in jail as a victim of Montgomery's racism, King was able to develop an effective response to her arrest that involved the entire community. King mobilized Montgomery's African American community to boycott the city's public transportation, demanding equal rights for all citizens on public transportation there. After a year-long boycott, a United States District Court ruling in *Browder v. Gayle* banned racial segregation on all Montgomery public buses.⁴ In many ways, the Montgomery bus boycott kicked off a national struggle to eliminate racial discrimination, with King leading the way.

The success of the Montgomery campaign led Dr. King and fellow African American civil rights activists to form the Southern Christian Leadership Conference (SCLC) in 1957, whose mission was to harness the moral authority and organizing power of black churches to conduct non-violent protests for civil rights reform. With King as its leader, the SCLC's initial focus was to lead localized campaigns of desegregation in Southern cities like

که کینگ می‌خواست او را به عنوان نماد مبارزه مدنی به دنیا نشان دهد و این تاکتیکی بسیار حیاتی برای مبارزات محلی بود.^۳

زندانی بودن پارکس به عنوان قربانی تبعیض نژادی، کینگ را قادر ساخت که عکس‌العمل بسیار مناسبی را در سراسر جامعه گسترش دهد. او جامعه آفریقایی‌تباران آمریکا را بسیج کرد که حمل و نقل عمومی مونتگمری را بایکوت نموده و خواستار برابری نژادی در سیستم حمل و نقل عمومی شوند.

پس از یک سال بایکوت، دادگاه منطقه‌ای ایالت متحده آمریکا، در پرونده «برودر علیه گیل» جداسازی نژادی در اتوبوس‌های مونتگمری را منع کرد.^۴ از بسیاری جهات، بایکوت اتوبوسرانی مونتگمری سبب خیزش جنبشی ملی برای از بین بردن تبعیض نژادی شد. کینگ این جنبش را رهبری می‌کرد.

موفقیت مبارزه در مونتگمری، سبب شد که کینگ و هم‌زمان آمریکایی آفریقایی‌تبارش برای حقوق مدنی، در سال ۱۹۵۷، «کنفرانس رهبری مسیحی‌های جنوب» را تشکیل دهند که هدف آن، استفاده از ارزش‌های اخلاقی و قدرت سازمان‌دهی کلیساهای جنوب، به منظور اصلاحات در حقوق مدنی، با بهره‌گیری از شیوه مبارزات بدون خشونت بود. کینگ به عنوان رهبر «کنفرانس مسیحی‌های جنوب» دست به سازمان‌دهی مبارزات محلی برای از بین بردن

Albany, Georgia; Birmingham, Alabama; and St. Augustine, Florida that mirrored the Montgomery campaign. In each of the cities, King and thousands of SCLC activists worked towards specific goals: ending segregation in just one area, such as diners, buses, schools, or shops. Despite the asymmetrically more powerful police and local government officials who had institutionalized policies of segregation for years, King's nonviolent tactics of civic activism forced the issue of segregation onto the national agenda.⁵

By drawing nation-wide attention to segregation, King became a core organizer, one of the "Big Six", of the famous 1963 March on Washington, which demanded political and economic justice for all Americans. It was a public opportunity for King and his cohorts to place their concerns and grievances before the nation's capital, as expressed by King in his renowned "I Have a Dream" speech. The March on Washington not only led to the passage of significant civil rights legislation, but it also allowed King to advocate for other human rights causes like poverty and workers' rights.

Leadership

Born in 1929, King grew up in Atlanta, Georgia, a city plagued by racial segregation. King benefited from both a secular and religious education, receiving a PhD in systematic theology from Boston University in 1955.⁶ Shortly after he began his career as a pastor in 1954 at the Dexter Avenue Baptist Church in Montgomery,

جداسازی در ایالات جنوبی مثل آلاباما، جورجیا، فلوریدا و شهرهای جنوبی مانند آلاباما، بیرمنگام و سنت آگوستین زد که آینه تمام‌نمایی از مبارزات موتگمری بود. در هر کدام از این شهرها، کینگ و کنفرانس مسیحی‌ها دنبال هدف‌های مشخصی بودند: مبارزه با جداسازی نژادی در مکان‌های ویژه، مانند رستوران‌ها، اتوبوس‌ها، مدارس و فروشگاه‌ها. علی‌رغم قدرت غیر قابل مقایسه پلیس و مقامات محلی که سال‌ها سیاست‌های جداسازی نژادی را نهادینه کرده بودند، تاکتیک‌های بدون خشونت کینگ در فعالیت‌های مدنی سبب شد که مسئله جداسازی نژادی در سطح ملی مطرح شود.^۵ جلب توجه همگانی به مسئله جداسازی نژادی، سبب شد که کینگ اصلی‌ترین سازمان‌دهنده آکسیون معروف به «شش بزرگ» در راهپیمایی معروف ۱۹۶۳ واشنگتن شود. کینگ و دوستانش در این آکسیون، خواستار عدالت اقتصادی برای همه آمریکایی‌ها شدند. این راهپیمایی فرصت بزرگی برای آنها بود تا نگرانی و نارضایتی‌های خود را در پایتخت به نمایش بگذارند. این امر در سخنرانی معروف کینگ، «من رویایی دارم» نمود کاملی یافته است. راهپیمایی واشنگتن نه تنها به تصویب قوانین مهمی در زمینه حقوق مدنی انجامید بلکه به او فرصت داد به مسائل دیگر حقوق بشری، مانند فقر و حقوق کارگران نیز پردازد.

رهبری

کینگ، متولد ۱۹۲۹ در شهر آتلانتا از ایالت جورجیا بود. او در ایالتی رشد کرد که سخت‌گیرانه جداسازی نژادی بود. او تحصیلات سکولار و همچنین تحصیلات مذهبی داشت و در سال ۱۹۵۵ دکترای خود را در رشته الهیات

Alabama, the Montgomery civil rights campaign thrust King into the epicenter of the civil rights movement.⁷

After successfully ending the laws that upheld segregation in Montgomery's public transportation system, King sought to create an umbrella organization to tackle the issue of segregation in other communities. In early 1957, King invited more than 60 African American church leaders to a series of meetings to discuss additional desegregation campaigns, out of which came the SCLC. Leading the SCLC until his assassination in 1968, King utilized the national organization to lead local and national campaigns to end systematic racism across the United States.⁸

The SCLC differed from other civil rights groups like the NAACP (the National Association for the Advancement of Colored People), in that it was established as an umbrella organization of affiliated churches and community organizations and therefore did not recruit individuals into forming local chapters. As such, the approach of King and the SCLC allowed a much broader range of African Americans to become involved in the civil rights struggle through boycotts, sit-ins, and other peaceful protests.

King often played a leadership role as the public "face" of civil rights campaigns, and as such, he was careful to maintain a public image that would be acceptable to America's white majority. Diametrically opposed to the militant and divisive image that Malcolm X, the public face of The

از دانشگاه بوستون گرفت.^۶ در سال ۱۹۵۴، اندکی پس از آنکه به عنوان کشیش کلیسای بپتیست در خیابان دکستر در مونتگمری آلاباما مشغول به کار شود، بواسطه مبارزه مدنی در مونتگمری، در قانون جنبش فعالین حقوق مدنی قرار گرفت.^۷

پس از موفقیت در لغو قوانین جداسازی نژادی وسایل نقلیه عمومی در مونتگمری، کینگ به دنبال تشکیل سازمان فراگیری بود که به مسئله جداسازی نژادی در سایر ایالات آمریکا نیز پردازد. در اوایل سال ۱۹۵۷، کینگ شصت تن از رهبران سیاه‌پوست کلیساهای آمریکا را دعوت کرد تا مبارزات بیشتری را برای از بین بردن جداسازی نژادی به بحث بگذارند. در جریان این مذاکرات «کنفرانس رهبری مسیحی‌های جنوب» خلق شد و کینگ رهبری آن را تا سال ۱۹۶۸، زمانی که ترور شد به عهده داشت. کینگ از این سازمان ملی، برای تعمیق مبارزات ملی و محلی به منظور از بین بردن نژادپرستی سیستماتیک در تمام ایالات متحده بهره برد.^۸

«کنفرانس رهبری مسیحی‌های جنوب» با دیگر گروه‌های مبارز مدنی مانند «انجمن ملی تعالی رنگین‌پوستان» تفاوت داشت. این سازمان به صورت تشکیلات ملی فراگیری تاسیس شده بود که شاخه‌های محلی نداشت و به این ترتیب به آنها امکان می‌داد در محدوده گسترده‌تری بتوانند آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار را در مبارزات حقوق مدنی درگیر کنند و از طریق روش‌های مسالمت‌آمیز مانند بایکوت و تحصن به مبارزه ادامه دهند.

رهبری کینگ، او را به صورت چهره اصلی مبارزات حقوق مدنی در بین عموم مردم شناسانده بود و به همین دلیل مواظب بود که وجهه خود را برای اکثریت سفیدپوست آمریکا حفظ نموده و

Nation of Islam, portrayed to the world, King carefully cultivated his image so that people thought of him as a moderate, not as a radical extremist. In many ways his moderate image enabled him to actively recruit a critical mass of white Americans to join the movement; King not only embodied the hopes and dreams of African Americans, but also those of white progressives across the country. He also worked to put a united face on the civil rights movement, serving as a bridge-builder between different activist groups at a time when Americans were increasingly interested in ideas of liberation and equality. He was never seen as fully belonging to any of the various factions that threatened to split the civil rights movement, and was particularly effective behind the scenes in bringing together black leaders who otherwise would have been unwilling to work together.⁹

As a civic leader and human rights defender, King drew heavily upon the writings and actions of Gandhi for inspiration. King felt such a strong connection to Gandhi that he visited India in 1959; the trip, according to King, deeply affected his understanding of civil resistance. King explained, "Since being in India, I am more convinced than ever before that the method of nonviolent resistance is the most potent weapon available to oppressed people in their struggle for justice and human dignity."¹⁰ King was so dedicated to Gandhi's nonviolent tactics of civil resistance that he surrounded himself with civil rights

خود را برای آنها قابل قبول سازد. برعکس مالکوم ایکس، چهره اصلی «ملت اسلام» که با مبارزه مسلحانه و افتراق در دنیا شناخته می‌شد. کینگ با این روش‌ها به شدت مخالف بود و سعی می‌کرد تصور عموم از خود را به صورت یک میانه‌رو و نه یک رادیکال تندرو نشان دهد.

از بسیاری جهات این میانه‌روی سبب شد که او بتواند تعداد زیادی از سفیدپوستان را نیز به خدمت مبارزه درآورده و آنها را به جنبش ملحق سازد. کینگ نه تنها به صورت سمبل امید برای سیاهان که برای سفیدپوستان ترقی‌خواه نیز درآمده بود. او همچنین کوشش می‌کرد جنبش مقاومت مدنی، متحد باقی بماند و در زمانی که آمریکایی‌ها به نحو فزاینده‌ای به آزادی و برابری علاقه‌مند بودند، سعی می‌کرد بین گروه‌های مختلف فعالین، پل ارتباطی بزند. از بیم آنکه مبادا جنبش دچار انشعاب شود، او هرگز ابراز وابستگی به گروه خاصی نکرد. وی مخصوصاً در پشت صحنه سعی می‌کرد که رهبران سیاه را وادار به کار کردن با هم کند. رهبرانی که در شرایط عادی حاضر به همکاری با هم نبودند.⁹

در مقام یک رهبر مدنی و مدافع حقوق بشر، کینگ به شدت از نوشته‌ها و کنش‌های گاندی الهام گرفت و چون رابطه قوی با گاندی حس می‌کرد، در سال ۱۹۵۹ به هند سفر کرد و به گفته او این سفر عمیقاً بر درک او از مقاومت مدنی، اثر گذاشت. کینگ توضیح می‌دهد «از زمانی که در هند بودم بیشتر متقاعد شدم که روش مقاومت بدون خشونت، کارآمدترین سلاح در دست مردم تحت ستم، برای رسیدن به عدالت و کرامت انسانی است»^{۱۰} کینگ به روش بدون خشونت در مقاومت مدنی باور داشت و بیشتر اطرافیان او، کسانی مانند «بایارد راستین» بودند که آموزه‌های

activists like Bayard Rustin, who had studied Gandhi's teachings, so that they could incorporate his teachings into King's activism.¹¹

Civic Environment

King and his fellow civil rights fighters faced enormous and often brutal opposition from local officials and police forces in Southern cities, civil rights opponents, and white supremacist groups like the Ku Klux Klan. Civil rights protestors were frequently arrested and jailed; King was arrested 30 times for his civil rights activities.¹² Police forces in many Southern cities did not hesitate to use violence against protestors, and some Alabama police forces even collaborated with the Klan to allow vicious mob attacks on Freedom Riders, the first African Americans to exercise the rights they had gained with respect to the public transportation system in the South. Meanwhile, the Klan bombed the homes of civil rights activists including King himself and assassinated activists such as Medgar Evers. However, these brutal actions actually galvanized support for the civil rights movement, as they attracted increased national publicity and mobilized whites who had previously been indifferent to the plight of African Americans.

In addition to the threat of these groups, King was under

گاندی را مطالعه کرده و می توانستند این آموزه‌ها را در جریان فعالیت‌ها به خدمت گیرند.^{۱۱}

فضای مدنی

کینگ و هم‌زمان حقوق مدنی اش با مخالفت بی‌رحمانه مقامات محلی، نیروی پلیس در شهرهای جنوبی، مخالفین حقوق مدنی و سفیدپوستان طرفدار برتری نژادی، مانند کوکلس کلان‌ها، روبرو بودند. طرفداران حقوق مدنی متناوبا بازداشت و زندانی می شدند.

«کینگ سی بار برای فعالیت‌های حقوق مدنی بازداشت شد».^{۱۲} نیروهای پلیس شهرهای جنوبی، کم‌ترین تردیدی در اعمال خشونت علیه معترضین نداشتند و حتی بعضی از پلیس‌های آلاباما با کوکلس کلان‌ها همکاری می کردند و اجازه می دادند اوباشان شریر به «سواران آزادی» حمله کنند. علاوه بر آن، کوکلس کلان‌ها خانه‌های فعالین حقوق مدنی از جمله کینگ را بمب گذاری کردند و فعالینی مانند «مدگار اورس» را به قتل رساندند. این کنش‌های بی‌رحمانه، حمایت بیشتری برای جنبش مقاومت مدنی به همراه آورد زیرا افکار عمومی را برانگیخت و سفیدهایی که قبلاً نسبت به وضعیت سیاهان بی تفاوت بودند به پشتیبانی آنها برخاستند.

علاوه بر تهدید این گروه‌ها، کینگ دائماً توسط ماموران اف.بی.آی تحت نظر بود تا بلکه بتوانند رابطه‌ای بین او و کمونیست‌ها پیدا کنند.^{۱۳} به این دلیل که کینگ رهبری کاریزماتیک بود و می توانست سیاهان را

constant surveillance by FBI agents who were interested in his ties to Communists.¹³ Because King was a charismatic leader with an ability to mobilize African Americans, the FBI viewed King as a threat to the status quo and attempted to blackmail him by threatening to reveal his alleged extramarital affairs.¹⁴ King, however, did not yield to these attempts to damage his credibility.

Although many state governments were hostile to the civil rights movement, the civic environment of the United States was nonetheless favorable for the movement in many ways. Post-slavery amendments to the American Constitution provided a legal basis for equality that had not yet been realized in practice, and the democratic nature of American society gave King and his followers some measure of freedom of association. While unsympathetic media outlets in the South had little interest in giving King a platform on which to spread his ideas, the national media was largely sympathetic to his goals.¹⁵

Message and Audience

From the launch of his first civil rights campaign in Montgomery, Alabama in 1955, King emphasized the importance of equality among all races, whether on a bus in Alabama, a restaurant in Georgia, or a voting booth in Mississippi. Moreover, regardless of the issue or the place, King strove to deliver that message utilizing methods of non-violent civic activism that included city-wide economic boycotts, sit-ins, speeches, and public marches. In

بسیج کند، اف.بی.آی کینگ را تهدیدی برای حفظ شرایط موجود می‌دانست و برای اینکه او را وادار به سکوت کند، وی را تهدید به افشاگری روابط او با زنان دیگر کرد.^{۱۴} ولی کینگ تسلیم این فشارها نشد تا به اعتبار خود لطمه نزند.

گرچه بسیاری از دولت‌های ایالات، موضعی خصمانه نسبت به جنبش حقوق مدنی داشتند، اما فضای مدنی در ایالات متحده نسبت به جنبش مدنی از بسیاری جهات مساعد بود. اصلاحیه قانون اساسی آمریکا در دوران بعد از برده‌داری، چهارچوبی قانونی برای برابری همه به وجود آورده بود که در عمل اجرا نشد. طبیعت دموکراتیک جامعه آمریکا به کینگ و پیروانش امکان آزادی اجتماعات را میداد. بر خلاف رسانه‌های مخالف ایالات جنوبی که تمایلی به دادن تریبون به کینگ برای گسترش افکارش نداشتند، رسانه‌های ملی از اهداف او طرفداری می‌کردند.^{۱۵}

پیام و مخاطب

از زمان برگزاری نخستین مبارزه برای حقوق مدنی در مونتگمری آلاباما در سال ۱۹۵۵، کینگ همواره بر برابری همه نژادها، چه در اتوبوسی در آلاباما، چه در رستورانی در جورجیا و چه در غرفه رای‌گیری در می‌سی‌سی‌پی تأکید داشت. علاوه بر آن، صرف نظر از موضوع و مکان، کینگ تمام تلاش خود را معطوف به جانداختن روش‌های مبارزات بدون خشونت، از جمله بایکوت اقتصادی در سطح شهر، تحصن، سخنرانی و راهپیمایی‌های عمومی کرد. علاوه بر تاکتیک‌های بسیج توده‌ها، کینگ از کاریزما و تبحر خود در سخنرانی برای مبارزه با جداسازی نژادی هم بهره فراوان گرفت. سخنرانی معروف او «روایایی دارم» که در سال ۱۹۶۳ در راهپیمایی

addition to tactics of mass mobilization, King used his tremendous charisma and skills as an orator to combat segregation; his "I Have a Dream" speech during the 1963 March on Washington is revered as one of the most powerful speeches in American history.

King expertly tailored his message according to its intended audience. As an ally in the Evangelical movement for social justice put it, "He could, in turn, be raucous, smooth, erudite, eloquent, vulgar, and even salacious [without being] a chameleon or a hypocrite."¹⁶ One of King's many biographers, Jonathan Rieder, remarked that King "had an uncommon ability to glide in and out of black, white, and other idioms and identities in an elaborate dance of empathy. Straddling audiences, he blurred not just the lines between them but their very meaning."¹⁷

In Montgomery, developing a response to the unlawful imprisonment of Rosa Parks, King helped to lead a citywide boycott of public transportation. African Americans refused to use public transport until city officials agreed to change the rules to make them less humiliating. The boycotters' demands were modest and did not even include desegregation. They asked for courteous treatment on buses; the hiring of black bus drivers to service bus routes predominantly used by black passengers; and seating on a first-come, first-served basis with whites in the front and blacks in the back of the bus.¹⁸

The boycott received strong support from the black community, and since they

واشنگتن ایراد شد، به عنوان یکی از بهترین سخنرانی‌ها در تاریخ آمریکا باقی ماند. کینگ ماهرانه پیامش را با توجه به مخاطبین طراحی می‌کرد. به عنوان یک متحد در جنبش «بشارت برای عدالت اجتماعی» بنا بر شرایط، می‌توانست خشن، روان، فاضل، سخنور، عامی و حتی شهوت ران (بدون اینکه واقعا باشد)، دمدمی مزاج و یا ریاکار باشد.^{۱۶} «جاناتان ریدر» یکی از بیوگرافی‌نویسان بی‌شمار کینگ می‌گوید «او توانایی مانور غیر معمولی بین مفاهیمی چون سیاه و سفید و سایر هویت‌ها دارد و می‌تواند به راحتی با مخاطبین همدلی کند. می‌کوشد بنا بر طبع مخاطبین صحبت کند و خط بین آنها را حتی از نظر اعتقادی کم‌رنگ‌تر سازد».^{۱۷}

کینگ در مونتگمری، واکنش‌های لازم علیه زندانی کردن غیرقانونی رزا پارکس را سازمان داد. کینگ بایکوت تمام وسایل نقلیه عمومی در سطح شهر را رهبری کرد. تا زمان اصلاح قوانین تحقیرآمیز، سیاهان سوار شدن اتوبوس‌ها را تحریم کردند. درخواست‌های بایکوت‌کنندگان بسیار معتدل بود. آنها حتی در خواست لغو جداسازی را نکردند و تنها خواستار رفتاری مودبانه در اتوبوس‌ها و نیز استخدام رانندگان سیاه‌پوست برای مسیرهایی که عمدتاً مسافران آن را سیاهان تشکیل می‌دادند، شدند. دیگر خواسته

made up the majority of public transport users, the boycott had a noticeable effect on revenues. The boycotters endured fines, arrests, and even physical attacks, but on November 13th, 1956, the Supreme Court finally ruled that racial segregation laws for buses were unconstitutional. In just over a year, the Montgomery Bus Boycott was ended.¹⁹

Eight years later, in March 1963, King and the SCLC launched a campaign to end segregation in Birmingham, Alabama, where they hoped to replicate the results of Montgomery. Instead of focusing on a specific issue like public transportation, King wanted to put an end to economic policies in Birmingham that promoted segregation and discriminatory practices against African Americans. Knowing that this would require more intense civic action, King organized the Birmingham campaign to be more aggressive than previous ones. In what became known as "Project C", with the C standing for Confrontation, King and his cohorts of civic activists launched economic boycotts against businesses who refused to hire people of all races and desegregate their facilities, and began a series of marches through the city and peaceful sit-ins at libraries and restaurants that he knew would provoke the arrest of civil rights activists. Explaining his strategy, King said, "The purpose of...direct action is to create a situation so crisis-packed that it will inevitably open the door to negotiation."²⁰

In response to the protests, Birmingham

آنها، رعایت حق تقدم برای سرویس دادن بود ولی خواستار تغییر در اختصاص دادن صندلی‌های جلو برای سفیدپوستان و صندلی‌های عقب برای سیاه‌پوستان نشدند.^{۱۸} بایکوت با حمایت شدید جامعه سیاهان روبرو شد و به دلیل آنکه اکثریت مسافران حمل و نقل عمومی را سیاهان تشکیل می‌دادند، درآمد سرویس اتوبوسرانی به شدت کاهش یافت. بایکوت کنندگان با جریمه، بازداشت و حملات فیزیکی روبرو شدند اما سرانجام در سیزدهم نوامبر ۱۹۵۶، دادگاه فدرال آمریکا، قوانین جداسازی نژادها در اتوبوس‌ها را خلاف قانون اساسی تشخیص داد و سرانجام بایکوت اتوبوس‌ها در مونتگمری آلاباما پس از یک سال به پایان رسید.^{۱۹}

هشت سال بعد در مارس ۱۹۶۳، کینگ و «کنفرانس رهبری مسیحی‌های جنوب» مبارزه‌ای برای پایان دادن به جداسازی در بیرمنگام آلاباما سازمان دادند و امیدوار بودند که نتایج مونتگمری را تکرار کنند. در این مبارزه کینگ به جای تمرکز به موضوعاتی مشخص مانند حمل و نقل عمومی، خواستار پایان دادن به سیاست‌های اقتصادی در بیرمنگام شد. به دلیل آنکه این سیاست‌ها، جداسازی نژادی و تبعیض علیه آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار را ترویج می‌کردند. کینگ می‌دانست که برای این مبارزه، کنش‌های مدنی شدیدی مورد نیاز است و به همین دلیل، مبارزه بیرمنگام را تهاجمی‌تر از مبارزات قبلی، سازمان داد. این مبارزه بعداً به نام «پروژه سی» خوانده شد. کینگ و همزمانش در فعالیت‌های مدنی اقدام به بایکوت اقتصادی کسب و کارهایی کردند که نژادهای دیگر را استخدام نمی‌کردند و جداسازی در تاسیسات خود را پایان نداده بودند. هم‌زمان در سطح شهر، اقدام به یک سری راهپیمایی و تحصن

police not only arrested large numbers of nonviolent activists, but they attacked many others using clubs, dogs, and high-pressure water jets. King, who was arrested during the initial stages of Project C, used his time in jail to write his famous "Letter from Birmingham Jail," in which he argued that true civil rights could not be achieved without nonviolent direct actions of civil disobedience. King wrote that "injustice anywhere is a threat to justice everywhere," and made the case that "one has a moral responsibility to disobey unjust laws."²¹ The letter, which was later published in many magazines and books, still serves as one of the best examples of civic activist writing in American history. The letter, alongside Project C, led to significant gains in Birmingham by the end of Spring 1963; many of the discriminatory practices in Birmingham were abolished, and the city became notably less segregated.²²

In the months after the end of the Birmingham campaign, King became intimately involved in the organization of the historic August 28, 1963 March on Washington for Jobs and Freedom. The organizers intended to highlight the status of African Americans in the South; however, in order to give the march a more widely accepted audience, it was organized under the auspices of civil rights, labor, and religious organizations. In expanding its message beyond the scope of African American civil rights to universal labor issues, the march took on a life of its own, culminating in the gathering of a quarter of a million people in front of the Lincoln

صلح جویانه در کتابخانه‌ها و رستوران‌هایی نموده که می‌دانستند منجر به بازداشت فعالین حقوق مدنی خواهد شد. کینگ این استراتژی را اینگونه توضیح داد «هدف از کنش‌های مستقیم این است که آنچنان شرایط را بحرانی کنیم تا آنها ناچار شده و درهای مذاکره را بکشایند.»^{۲۰}

پلیس بیرمنگام در واکنش به اعتراضات، نه تنها تعداد زیادی از فعالین بدون خشونت را بازداشت کرد بلکه با باتوم، سگ و ماشین‌های آب‌پاش نیز حمله نمود. کینگ که در مراحل مقدماتی «پروژه سی» بازداشت شده بود، فرصت مناسبی به دست آورد تا در زندان نوشته معروف «نامه‌ای از زندان بیرمنگام» را بنویسد. در این نامه او عنوان می‌کند که به حقوق مدنی واقعی، نمی‌توان بدون کنش‌های مستقیم بدون خشونت و نافرمانی مدنی دست یافت. همچنین می‌نویسد «بی‌عدالتی در هر کجا باشد، تهدیدی برای عدالت در جاهای دیگر است» و این توصیه را مطرح می‌کند که «هر کسی مسئولیت اخلاقی دارد که قوانین ناعادلانه را رعایت نکند.»^{۲۱} این نامه که بعدها در نشریه‌ها و کتاب‌های مختلف انتشار یافت، از بهترین نمونه آثار نوشته شده توسط فعالین مدنی در تاریخ آمریکا است. نامه و «پروژه سی» سبب شدند که تا پایان بهار ۱۹۶۳ دست آوردهای مهمی در بیرمنگام حاصل شود، بسیاری از تبعیضات در بیرمنگام از بین رفت و جداسازی نژادی در شهر، به نحو مشخصی کاهش پیدا کرد.^{۲۲}

چند ماه پس از پایان کمپین بیرمنگام، کینگ به طور جدی مشغول سازمان‌دهی راهپیمایی تاریخی ۲۸ اوت واشنگتن، برای اشتغال و آزادی شد. هدف سازمان‌دهندگان برجسته کردن وضعیت آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار در جنوب بود. اگرچه برای آنکه جمعیت بیشتری

Memorial for King's keynote address. Drawing inspiration from both the Bible and the United States Declaration of Independence, King outlined his hopes for racial harmony and the prospect of equality in the United States: "I have a dream that one day this nation will rise up and live out the true meaning of its creed: 'We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal.' Now is the time to lift our nation from the quicksand of racial injustice to the solid rock of brotherhood. Now is the time to make justice a reality for all of God's children."²³

King's speech was met with great applause and admiration from the march's attendees, as well as from Americans throughout the country. The success of this speech and the march as a whole led to the passage of significant civil rights legislation; the Civil Rights Act of 1964 and the National Voting Rights Act of 1965 legally ended segregation throughout the country. While the passage of civil rights legislation brought King's dream much closer to reality, there was still much work to be done at the community level in terms of implementation, and King spent the next three years working tirelessly towards that goal.

For his tremendous efforts in working towards desegregation, King was awarded the 1964 Nobel Peace Prize and named Time Magazine's Man of the Year in both 1963 and 1964, while posthumously receiving the Presidential Medal of Freedom in 1977 and the Congressional Gold Medal in 2004, having a national

را جذب کنند، آن را تحت عنوان حقوق مدنی و سازمان‌های کارگری و مذهبی سازمان دادند و دامنه پیام را از حقوق مدنی سیاهان گسترده‌تر کرده و مسائل کارگری جهانی را نیز در آن گنجانند. راهپیمایی به نوعی هویت خود را پیدا کرد و نقطه اوج آن تجمع ۲۵۰ هزار نفر در مقابل بنای یادبود لینکلن بود که سخنرانی اصلی آن را کینگ به عهده داشت. کینگ با الهام از انجیل و بیانیه استقلال آمریکا امید خود را برای هماهنگی نژادها و نوید برابری در ایالات متحده بازگو کرد. «رویایی دارم که روزی این مملکت به پا خواهد خواست و بر مبنای اعتقادات واقعی خود خواهد زیست. ما این حقایق را بدیهی می‌دانیم که همه مردم یکسان خلق شده‌اند. اکنون زمان آن است که مملکت خود را از شن‌های روان بی‌عدالتی نژادی بیرون بکشیم و به صخره‌های استوار برادری ببریم. اکنون زمان آن است که عدالت را به صورت واقعی برای همه فرزندان خدا در بیاوریم.»^{۲۳}

سخنرانی کینگ با کف زدن و تحسین بیش از انتظار جمعیت حاضر روبرو شد. آمریکایی‌ها در سراسر کشور نیز از این سخنرانی استقبال کردند. موفقیت این راهپیمایی سبب شد که قوانین مهمی در مورد حقوق مدنی تصویب گردد. مانند قانون حقوق مدنی در سال ۱۹۶۴ و قانون حق رای ملی در سال ۱۹۶۵ که قانونا به جداسازی در سراسر کشور پایان داد. در حالی که تصویب قانون مدنی، رویای کینگ را به واقعیت نزدیک‌تر کرده بود، هنوز برای پیاده‌سازی آنها در سطح جامعه کارهای زیادی باید انجام می‌شد. کینگ سه سال بعد را به نحو خستگی‌ناپذیری، صرف رسیدن به این هدف کرد. کینگ به خاطر تلاش‌های فوق‌العاده خود برای لغو تبعیض نژادی، جایزه

American holiday, Martin Luther King, Jr. Day, named after him, and receiving a myriad of other prestigious national and international awards.

Outreach Activities

By carefully shaping his message and image, King was able to win support from a number of organizations within the United States that might otherwise not have supported him. King often used points of cultural reference that would be well-known to his audience, whether white or black, secular or religious.²⁴ To the American Jewish Congress, for example, King proclaimed, "My people were brought to America in chains. Your people were driven here to escape the chains fashioned for them in Europe. Our unity is born of a common struggle for centuries, not only to rid ourselves of bondage, but to make oppression of any people by others an impossibility."²⁵

At times, however, King chose to compromise in order to win the support that he needed. King played a key role in changing the tone of the March on Washington in order to make it less stridently critical of the government.²⁶ The March had originally been conceived as a condemnation of the federal government's failure to address the needs and concerns of African Americans, but at the request of President John F. Kennedy, King persuaded the other organizers to take a less aggressive approach.²⁷ This change in tone inspired criticism from some civil rights such as Malcolm X, who dismissed

صلح نوبل را به دست آورد و برای سال‌های ۱۹۶۳ و ۱۹۶۴ به عنوان مرد سال مجله تایم برگزیده شد. پس از مرگش، مدال افتخار رئیس‌جمهوری در سال ۱۹۷۷ و مدال طلای کنگره در سال ۲۰۰۴ به او تعلق گرفت. یک روز از سال به نام مارتین لوتر کینگ نام‌گذاری شده و آن روز تعطیل ملی می‌باشد. او جوایز بی‌شمار و معتبر ملی و بین‌المللی را نیز کسب نموده است.

فعالیت‌های فراگستر

کینگ با دقت پیام و نقش خود را شکل می‌داد تا بتواند حمایت سازمان‌هایی را در داخل آمریکا به دست آورد که در غیر این صورت از او حمایت نمی‌کردند.

او اغلب از نکات فرهنگی که برای مخاطبین آشنا بود به عنوان مرجع استفاده می‌کرد و فرقی نمی‌کرد که مخاطبین سیاه، سفید، سکولار و یا مذهبی باشند.^{۲۴} به عنوان مثال در کنگره یهودیان آمریکا، گفت «مردم مرا، با زنجیر به اینجا آوردند، مردم شما، از زنجیرهایی که در اروپا برایشان ساختند فرار کردند. اتحاد ما ناشی از قرن‌ها مبارزه مشترک است. نه تنها برای این که خودمان را از شر بردگی خلاص کنیم بلکه ظلم و ستم به مردم را نیز ناممکن سازیم».^{۲۵}

کینگ برای به دست آوردن حمایت مورد نیاز در بعضی موارد، مجبور بود که مصالحه کند. او در جریان راهپیمایی واشنگتن، نقش مهمی در کم‌رنگ‌تر کردن انتقاد از دولت داشت.^{۲۶} راهپیمایی اصلاً برای محکوم کردن دولت فدرال به علت شکست در درک نیازها و نگرانی‌های سیاهان، سازمان داده شده بود ولی به درخواست جان کندی، کینگ، دیگر سازمان‌دهندگان را متقاعد کرد، کمتر تهاجمی عمل کنند.^{۲۷} این

the event as a "Farce on Washington,"²⁸ but it improved relations between activists and the federal government and led to concrete change quickly.²⁹

On April 4, 1968, King was assassinated as he stood on the balcony of his hotel room in Memphis, Tennessee, while on a trip advocating for black sanitary workers' rights. His death led to panic and riots across the country, but did not derail the civil rights movement from fighting for the equality of African Americans. In the decades since his assassination, activists have continued to work to end racial discrimination in the United States. Their work built upon King's remarkable legacy: a largely nonviolent movement which, despite impassioned and often brutal opposition, tore down discriminatory laws to help create a country true to its ideals of equality and justice.

تغییر لحن، سبب انتقاد بعضی، از جمله «مالکوم ایکس» شد که ضمن رد این مراسم از آن به عنوان «مضحکه در واشنگتن» نام برد.^{۲۸} ولی این امر روابط فعالین با دولت را بهبود بخشید و سریعاً به تغییرات اساسی انجامید.^{۲۹}

در چهارم آوریل ۱۹۶۸، کینگ زمانی که در بالکن هتل خود در ممفیس تنسی ایستاده بود، ترور شد. سفر او برای حمایت از حقوق کارگران سیاه‌پوست بخش بهداشت بود. مرگ او منجر به آشوب و ناآرامی در سراسر کشور شد اما جنبش حقوق مدنی از خط خارج نشد و کماکان به مبارزه برای برابری سیاهان ادامه داد. ده‌ها سال پس از ترور کینگ، فعالین مدنی، برای پایان دادن به تبعیض نژادی در آمریکا مبارزه کردند. کار آنها بر مبنای میراث ارزنده کینگ و عمدتاً به روش بدون خشونت بود و علی‌رغم مخالفت بی‌رحمانه، توانستند قوانین تبعیض‌آمیز را از بین برده و کشوری بسازند که بر برابری و عدالت بنا شده باشد.

Footnotes

1. "Brown vs. Board of Education: About the Case." Brown Foundation. 11 April 2004.
2. Walsh, Frank (2003). *The Montgomery Bus Boycott*. Gareth Stevens: Milwaukee. p. 24.
3. Barnes, Brooks. "From Footnote to Fame in Civil Rights History". *The New York Times* 25 Nov 2009.
4. King, Jr., Martin Luther; Clayborne Carson; Peter Holloran; Ralph Luker; Penny A. Russell (1992). *The Papers of Martin Luther King, Jr.* University of California Press. p. 9.
5. Marable, Manning; Leith Mullings (2000). *Let Nobody Turn Us Around: Voices of Resistance, Reform, and Renewal: an African American Anthology*. Rowman & Littlefield. pp. 391–392.
6. Downing, Frederick L. (1986). *To See the Promised Land: The Faith Pilgrimage of Martin Luther King, Jr.* Mercer University Press. p. 150.
7. Fuller, Linda K. (2004). *National Days/National Ways: Historical, Political, And Religious Celebrations around the World*. Greenwood Publishing Group. p. 314.
8. Marable et al.
9. Ling, Peter J. "Martin Luther King's Style of Leadership." *BBC History*. 1 April 2003.
10. King et al. pp. 135–136.
11. Ibid.

پی‌نوشت‌ها

12. "Biography." The King Center.
13. Theoharis, Athan G.; Tony G. Poveda; Richard Gid Powers; Susan Rosenfeld. The FBI: A Comprehensive Reference Guide. Greenwood Publishing Group, 1999. p. 123.
14. Kotz, Nick (2005). Judgment Days: Lyndon Baines Johnson, Martin Luther King, Jr., and the Laws that Changed America. Houghton Mifflin Books. p. 247.
15. "King – Letter from a Birmingham Jail: 45 Years Later." Harper's Magazine. April 2008.
16. Neuhaus, Richard John. "Remembering and Misremembering Martin Luther King, Jr." First Things. 2008.
17. Rieder, Jonathan. The Word of the Lord is Upon Me: The Righteous Performance of Martin Luther King, Jr. Cambridge: Harvard Press, 2008. p. 2
18. Freedman, Russell. Freedom Walkers: The Story of the Montgomery Bus Boycott. USA: Holiday House, 2006. p 54.
19. Ibid.
20. Garrow, David J. Bearing the Cross: Martin Luther King, Jr., and the Southern Christian Leadership Conference (Perennial Classics). New York: Harper Perennial Modern Classics, 2004. Print.
21. "Letter from Birmingham Jail." Bates Now. 2001.
22. Harrell, David Edwin; Edwin S. Gaustad; Randall M. Miller, John B. Boles; Randall Bennett Woods; Sally Foreman Griffith. Unto a Good Land: A History of the American People, Volume 2. Wm. B. Eerdmans Publishing, 2005. p. 1055.
23. "Martin Luther King Jr. - I Have a Dream." American Rhetoric. 25 March 2010.
24. Rieder, 290.
25. King, Martin Luther, Jr. The Papers of Martin Luther King, Jr., Volume IV: Symbol of the Movement, January 1957 - December 1958. Ed. Clayborne Carson, Susan Carson, Adrienne Clay, Virginia Shadron, and Kieran Taylor. Berkeley: University of California Press, 2000, p. 407.
26. Schlesinger, Arther Meier. Robert Kennedy and His Times. New York: Houghton Mifflin Harcourt, 2002.
27. Ibid.
28. Boggs, Grace Lee. Living for Change: An Autobiography. Minneapolis: University of Minnesota Press, 1998.
29. Ibid.

Learn More

News and Analysis

- "African-American Civil Rights Movement (1955-1968)." Wikipedia. 25 March 2010.
- Davis, Ronald L.F. "Racial Etiquette: The Racial Customs and Rules of Behavior in Jim Crow America." "Home Page." Civil Rights Movement Veterans. 14 April 2010.
- "Home Page." Martin Luther King, Jr. Research and Education Institute. 14 April 2010.
- "I Have a Dream." American Rhetoric. 14 April 2010.
- "I Have Seen the Promised Land." Time. 1 Jan 2006.
- Ling, Peter J. "Martin Luther King's Style of Leadership." BBC History. 1 April 2003.
- "Martin Luther King, Jr." Wikipedia. 13 March 2010.

بیشتر بدانید

خبرها و مقاله‌ها

Books**کتابها**

- Burns, Stewart. Daybreak of Freedom: The Montgomery Bus Boycott. USA: University of North Carolina Press, 1997.
- Branch, Taylor. At Canaan's Edge: America in the King Years 1965-68. New York: Simon & Schuster, 2006.
- Branch, Taylor. Parting the Waters: America in the King Years 1954-63. New York: Simon & Schuster, 1988.
- Branch, Taylor. Pillar of Fire: America in the King Years 1963-65. New York: Simon & Schuster, 1998.
- Freedman, Russell. Freedom Walkers: The Story of the Montgomery Bus Boycott. USA: Holiday House, 2006.
- Lawson, Steven F. Black Ballot: Voting Rights in the South, 1944-1969. Lanham: Lexington Books, 1999.
- Nojeim, Michael J. Gandhi and King: The Power of Nonviolent Resistance. Westport, CT: Praeger Publishers, 2004. Print.
- Phibbs, Cheryl. The Montgomery Bus Boycott: A History and Reference Guide. Santa Barbara: ABC-CLIO, 2009.
- Rieder, Jonathan. The Word of the Lord is Upon Me: The Righteous Performance of Martin Luther King, Jr. Cambridge: Harvard Press, 2008.
- Williams, Juan. Eyes on the Prize: America's Civil Rights Years, 1954-1965. New York: Penguin Books, 1988.

Videos**ویدئوها**

- "Martin Luther King: I Have a Dream." YouTube.
- "Death of Martin Luther King, Jr. 1968 Announced by Robert F. Kennedy in Indiana." YouTube.